(Akti, sprejeti v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji)

SKUPNO STALIŠČE SVETA 2006/276/SZVP

z dne 10. aprila 2006

o omejevalnih ukrepih proti nekaterim uradnikom Belorusije in razveljavitvi Skupnega stališča 2004/661/SZVP

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 15 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je 24. septembra 2004 sprejel Skupno stališče 2004/661/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim uradnikom Belorusije [1], v zvezi s temi uradniki Belorusije, ki so odgovorni za začetek neodvisne preiskave in pregon domnevnih kaznivih dejanj, pa tega niso storile, in proti osebam, ki imajo po Pourgouridesovem poročilu ključno vlogo pri izginotju štirih znanih oseb v Belorusiji v letih 1999/2000 in pri kasnejšem prikrivanju tega, saj očitno ovirajo pravico.

(2) Svet je 13. decembra 2004 sprejel Skupno stališče 2004/848/SVZP o spremembi Skupnega stališča 2004/661/SZVP [2], da bi razširil obseg omejevalnih ukrepov na osebe, ki so neposredno odgovorne za potvorjene rezultate volitev in referenduma v Belorusiji 17. oktobra 2004, in na osebe, ki so odgovorne za hude kršitve človekovih pravic med zatiranjem mirnih demonstracij, ki so jih izzvale volitve in referendum v Belorusiji.

(3) Evropski svet je 23. marca 2006 obsodil akcijo beloruskih oblasti, v kateri so istega dne aretirali mirne demonstrante, ki so uveljavljali svojo zakonito pravico do svobodnega zbiranja in protestirali proti načinu izvedbe predsedniških volitev 19. marca 2006 v Belorusiji. Evropski svet je obžaloval, da beloruske oblasti niso izpolnile zavez OVSE glede demokratičnih volitev, in meni, da je na predsedniških volitvah prišlo do bistvenih nepravilnosti.

(4) Evropski svet se je zato posledično odločil, da mora EU sprejeti omejevalne ukrepe proti odgovornim za kršenje mednarodnih volilnih standardov, med drugim tudi proti predsedniku Lukašenku.

(5) Prav tako je treba sprejeti omejevalne ukrepe proti beloruskim voditeljem in uradnikom, ki so odgovorni za kršenje mednarodnih volilnih standardov in za izvajanje represivnih ukrepov nad civilno družbo in demokratično opozicijo.

(6) Omejevalne ukrepe, ki jih uvaja Skupno stališče 2004/661/SZVP in dodatne omejevalne ukrepe bi bilo treba združiti v en sam pravni instrument. Zato je Skupno stališče 2004/661/SZVP treba razveljaviti.

(7) V zvezi z ukrepi iz uvodne izjave (1) bo EU ponovno preučila svoje stališče glede na bodoči razvoj dogodkov, ob upoštevanju pripravljenosti beloruskih oblasti, da ta izginotja popolnoma in pregledno preiščejo in da se odgovorne osebe za ta kazniva dejanja pripeljejo pred sodišče.

(8) Omejevalne ukrepe proti osebam, ki so neposredno odgovorne za potvorjene rezultate volitev in referenduma v Belorusiji 17. oktobra 2004, in osebam, ki so odgovorne za hude kršitve človekovih pravic med zatiranjem mirnih demonstracij, ki so jih izzvale volitve in referendum v Belorusiji, je treba pregledati ob upoštevanju reform volilnega zakonika za uskladitev z zavezami v okviru OVSE in drugimi mednarodnimi standardi demokratičnih volitev, kot jih predlaga OVSE/ODIHR, in ob upoštevanju konkretnih dejanj oblasti za spoštovanje človekovih pravic v zvezi z mirnimi demonstracijami.

[1] UL L 301, 28.9.2004, str. 67. Skupno stališče, kakor je bilo nazadnje spremenjeno s Skupnim stališčem 2005/666/SZVP (UL L 247, 23.9.2005, str. 40).

[2] UL L 367, 14.12.2004, str. 35.

(9) Omejevalne ukrepe proti osebam, ki so odgovorne za kršenje mednarodnih volilnih standardov v času volitev 19. marca 2006 in za izvajanje represivnih ukrepov nad civilno družbo v okviru teh volitev, je treba pregledati ob upoštevanju hitre izpustitve in rehabilitacije vseh političnih zapornikov ter ob upoštevanju reform volilnega zakonika za uskladitev z zavezami v okviru OVSE in drugimi mednarodnimi standardi demokratičnih volitev, kakor jih predlaga OVSE/ODIHR, ob upoštevanju izvedbe prihodnjih volitev in konkretnih dejanj oblasti za spoštovanje demokratičnih vrednot, pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vključno s svobodo izražanja in medijev ter svobodo zborovanja in političnega združevanja.

SPREJEL NASLEDNJE SKUPNO STALIŠČE:

Člen 1

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi vstop na njihovo ozemlje ali prehod preko njega preprečile osebam, ki so odgovorne:

(a) za začetek neodvisne preiskave in pregon domnevnih kaznivih dejanj, pa tega niso storile, in osebam, ki imajo po Pourgouridesovem poročilu ključno vlogo pri izginotju štirih znanih oseb v Belorusiji v letih 1999/2000 in pri naknadnem prikrivanju tega, saj očitno ovirajo pravico, in sicer gre za osebe, naštete v Prilogi I;

(b) za potvorjene rezultate volitev in referenduma v Belorusiji 17. oktobra 2004, in osebam, odgovornim za hude kršitve človekovih pravic med zatiranjem mirnih demonstracij, ki so jih izzvale volitve in referendum v Belorusiji, in sicer gre za osebe, naštete v Prilogi II;

(c) za kršenje mednarodnih volilnih standardov v času predsedniških volitev 19. marca 2006 in za izvajanje represivnih ukrepov nad civilno družbo in demokratično opozicijo, in sicer gre za osebe, naštete v Prilogi III.

2. Odstavek 1 držav članic ne zavezuje k temu, da bi lastnim državljanom odklonile vstop na svoje ozemlje.

3. Odstavek 1 ne vpliva na primere, v katerih posamezno državo članico zavezuje obveznost mednarodnega prava, in sicer:

(i) kot državo gostiteljico mednarodne medvladne organizacije,

(ii) kot državo gostiteljico mednarodne konference, sklicane ali pod pokroviteljstvom Združenih narodov, ali

(iii) kadar velja večstranski sporazum o dodeljenih privilegijih in imunitetah, ali

(iv) v okviru Lateranske pogodbe, ki sta jo leta 1929 sklenila Sveti sedež (Vatikanska mestna država) in Italija.

4. Odstavek 3 se uporablja tudi v primerih, ko je posamezna država članica gostiteljica Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE).

5. Svet je ustrezno obveščen o vsakem primeru, ko posamezna država članica odobri izjemo v skladu z odstavkoma 3 ali 4.

6. Države članice lahko odobrijo izjeme od ukrepov, uvedenih na podlagi odstavka 1, kadar je potovanje upravičeno zaradi nujne humanitarne potrebe ali zaradi udeležbe na medvladnih sestankih, vključno s tistimi, ki jih spodbuja Evropska unija ali gosti država članica, ki predseduje OVSE, kadar se odvija politični dialog za neposredno spodbujanje demokracije, človekovih pravic in pravne države v Belorusiji.

7. Država članica, ki želi odobriti izjeme iz odstavka 6, o tem uradno in pisno obvesti Svet. Izjema se šteje za odobreno, razen če eden ali več članov Sveta ne pošlje pisnega ugovora v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila o predlagani izjemi. Če eden ali več članov Sveta vloži ugovor, lahko Svet s kvalificirano večino odloči, da se predlagana izjema odobri.

8. V primerih, ko država članica ob upoštevanju odstavkov 3, 4, 6 in 7 osebam, navedenim v Prilogah I, II in III odobri vstop na svoje ozemlje ali prehod prek njega, je odobritev omejena na namen, za katerega je bila dana in na zadevne osebe.

Člen 2

Svet, ki odloča na predlog države članice ali Komisije, sprejme spremembe seznamov iz Prilog I, II in III, če je to potrebno glede na politično dogajanje v Belorusiji.

Člen 3

Da bi se zagotovil kar največji učinek zgoraj navedenih ukrepov, EU spodbuja tretje države k sprejetju omejevalnih ukrepov, podobnih tistim iz tega skupnega stališča.

Člen 4

To skupno stališče se uporablja za obdobje 12-ih mesecev. Redno se ga pregleduje. Če Svet meni, da se njegovi cilji niso dosegli, lahko po potrebi njegovo uporabo podaljša ali pa ga spremeni.

Člen 5

Skupno stališče 2004/661/SZVP se razveljavi.

Člen 6

To skupno stališče začne veljati z dnem sprejetja.

Člen 7

To skupno stališče se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju 10. aprila 2006

Za Svet

Predsednica

U. PLASSNIK

PRILOGA I

Seznam oseb iz člena 1(1)(a)

1. SIVAKOV, JURIJ Leonidovič, nekdanji beloruski minister za turizem in šport, rojen 5. avgusta 1946 v regiji Sahalin, v nekdanji Ruski socialistični federativni sovjetski republiki.

2. ŠEJMAN, VIKTOR Vladimirovič, državni sekretar beloruskega varnostnega sveta, rojen 26. maja 1958 v regiji Grodno.

3. PAVLIČENKO, DMITRI Valerijevič, vodja posebnih odzivnih enot beloruskega ministrstva za notranje zadeve (SOBR), rojen leta 1966 v Vitebsku.

4. NAUMOV, VLADIMIR Vladimirovič, minister za notranje zadeve, rojen leta 1956.

PRILOGA II

Seznam oseb iz člena 1(1)(b)

1. Lidija Mihajlovna JERMOŠINA, predsednica beloruske osrednje volilne komisije, rojena 29. januarja 1953 v Slutsku (regija Minsk).

2. Juri Nikolajevič PODOBED, podpolkovnik enote za posebne namene (OMON), Ministrstvo za notranje zadeve, rojen 5. marca 1962 v Slutsku (regija Minsk).

PRILOGA III

Seznam oseb iz člena 1(1)(c)

1. LUKAŠENKO Aleksander Grigorjevič (30.8.1954, Kopis, okrožje Vitebsk), predsednik.

2. NEVIHLAS Henadz Mikalajevič; Neviglas Gennadij Nikolajevič (11.2.1954, Parahonsk, območje Pinsk), vodja predsedniške administracije.

3. PETKEVIČ Natalija Vladimirovna (1972, Minsk), namestnica vodje predsedniške administracije.

4. RUBINOV Anatolij Nikolajevič (15.4.1939), namestnik vodje, odgovornega za medije in ideologijo, predsedniška administracija.

5. PRALIASKOVSKI Aleh Vitoldavič; Proleskovskij Oleg Vitoldovič (1.10.1963, Zagorsk – Rusija, zdaj Sergijev Posad), pribočnik in vodja glavnega oddelka za ideologijo, predsedniška administracija.

6. RADKOV Aleksander Mihajlovič (1.7.1951, Votnja), minister za šolstvo.

7. RUSAKEVIČ Vladimir Vasilevič (13.9.1947, Vigonošči), minister za informiranje.

8. HALAVANAU Viktar Rihoravič; Golovanov Viktor Grigorevič (1952, Borisov), minister za pravosodje.

9. ZIMOVSKI Aliaksander Leanidavič; Zimovski Aleksander Leonidovič (10.1.1961, verjetno Ukrajina), član zgornjega doma parlamenta; vodja nacionalnega javnega podjetja za televizijo in radio.

10. KANAPLIOV Uladzimir Mikalajevič; Konopljev Vladimir Nikolajevič (3.1.1954, Akulintsij), predsednik spodnjega doma parlamenta.

11. ČARHINEC Mikalaj Ivanavič; Čerginec Nikolaj Ivanovič (17.10.1937, Minsk), predsednik odbora za zunanje zadeve v okviru zgornjega doma.

12. KASTJAN Siarhej Ivanavič; Kostjan Sergej Ivanovič (15.1.1941, Usokhi, okrožje Mogilev), predsednik odbora za zunanje zadeve v okviru spodnjega doma.

13. ORDA Mikhail Sjarhejevič, Orda Mikhail Sergejevič (28.9.1966, Djatlovo, okrožje Grodno), član zgornjega doma, vodja BRSM.

14. LOZOVIK Nikolaj Ivanovič (1951, Nevinjanij, okrožje Minsk), namestnik beloruske osrednje volilne komisije.

15. MIKLAŠEVIČ Pjotr Petrovič (1954, Kosuta, okrožje Minsk), državni tožilec.

16. SLIŽEVSKIJ Oleg Leonidovič, vodja oddelka za socialne organizacije, stranke in NVO, ministrstvo za pravosodje.

17. KARITON Aleksander, svetovalec na oddelku za socialne organizacije, stranke in NVO, ministrstvo za pravosodje.

18. SMIRNOV Jevgenij (1949, okrožje Rjazan, Rusija), prvi namestnik predsednika gospodarskega sodišča.

19. REUCKAJA Nadežda, sodnica okrožja Moskva v Minsku.

20. TRUBNIKOV Nikolaj, sodnik okrožja Partizanskij v Minsku.

21. KUPRIJANOV Nikolaj, tožilec v Minsku.

22. SUKORENKO Stepan Nikolajevič (27.1.1957, Zdudiči, okrožje Mogilev), predsednik KGB.

23. DEMENTEJ Vasilij Ivanovič, prvi namestnik, KGB.

24. KOZIK Leanid Pjatrovič; Kozik Leonid Petrovič (13.7.1948, Borisov), vodja federacije sindikatov.

25. KOLEDA Aleksander, predsednik osrednje volilne komisije okrožja Brest.

26. USOV, N. D., predsednik osrednje volilne komisije okrožja Gomel.

27. LUČINA Leonid, predsednik osrednje volilne komisije okrožja Grodno.

28. KRAVČENKO Tajana Aleksandrovna, predsednica osrednje volilne komisije mesta Minsk.

29. KURLOVIČ Vladimir, predsednik osrednje volilne komisije okrožja Minsk.

30. METELICA Nikolaj, predsednik osrednje volilne komisije okrožja Mogilev.

31. PISČULENOK, M. V., predsednik osrednje volilne komisije okrožja Vitebsk.